

עג: רבינו גרשום

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא

מסורת הש"ס

הכי גרסי' לדידי הוי לי אורזילא בר ראימא דהוי בי הר תבור. פירוש עופר של רלס הכר וממרגמינ עופר האיליס אורזילא לזילא וכן נסוק וזכיס (דף ק"ג; וסס ד"ה אורזילא) דלמר המס בשלמא לרי יומנן דלמר לא ירד מבזל לא"י היינו דקס רימא המס אלל לרי"ל

אחרי גישרי דרוגנז על רלס הכר וממרגמינ עופר האיליס אורזילא לזילא וכן נסוק וזכיס (דף ק"ג; וסס ד"ה אורזילא) דלמר המס בשלמא לרי יומנן דלמר לא ירד מבזל לא"י היינו דקס רימא המס אלל לרי"ל

תורה אור השלם

1. יתלו ששנים ירדו
2. תרומות נפשות ברעה
3. תרומות חללים ק"ו
4. ירדו על פני הררס וזו שדי עמיד:

הנהרות הב"ח

(א) נב' ויקע מר כפי דמחל: (ב) שם טעמא כלימ' ומיה וזמנתו: (ג) שם וי סדן ואחאן למכר חרסר: (ד) שם מנכר כשרו ממנח וממ כ"ל וזמנא משללנא נמח: (ה) שם ליה וי גנירסו ומחל דלי ל' למחל: (ו) שם נ' מרחקינן ממני פסקי: (ז) חר' רשב"ש דיה אחי וזו היה חרסר מלג: (ח) אמת מלג: (ט) ד"ה כן אימת מלג וזו חרסר מלג: (י) חר' וזו חרסר מלג: (יא) חר' חלמא וזו חרסר מלג: (יב) חר' חרסר מלג: (יג) חר' חרסר מלג: (יד) חר' חרסר מלג: (טו) חר' חרסר מלג: (טז) חר' חרסר מלג: (יז) חר' חרסר מלג: (יח) חר' חרסר מלג: (יט) חר' חרסר מלג: (כ) חר' חרסר מלג:

מוסף רש"י

אורזילא, היא רלס וזכיס ק"ג ש"ס. בת יומא, ליה טעמא ומשאבא דבוזאריה. משך נלחו בש"ס. וזו מרעפתא דרשישה, כי מרנן על רלסו בש"ס. וסבר ליה לירדנא, הטול נלל כירנן וסבר כירנן וססס הינן ממנו בש"ס.

דמיס של יס אינן נוענין אלל ע"י רוח הולכין בהן: כמיחס קומקומא דמיא. כשיעור שמהממס קומקומוס של מים חמין: ושדי פרשא גירא. כשיהי שוס אלס יורה נחן ונקשת על שפת היס ללחך הוס חוינן דקדמה לה ספינתא לגירא: גילדנא. שס דג קטן הוס. כלומר דג זה הוי מדגיס קטנים שנים: פרי שילי. אלל שאר דגיס שנים אין להס אלל סנפיר אחת כאלמעג הגב: וחוינן לההוס גיפרא כו' גרסינן: אמרינן ליכא מיא. היינו סכורין שאינן עמוקין והואיל ולא קאי כמיא אלל עד קרנלייה: חיללא. גרנן אז מענד: לכר גגרא. חרש עמיס: ולאז משוס דעמיקי מיא. מהלך שבע שנים לא הגיע החיללא לקרקע אלל משוס דרדיפי מיא מתוך חריפות הנהר לא היה נללל עדיין ולא מחמת העומק כלכד: עמדי. ראשו מגיע לקרקע: דשמטי גרדיפיו. נופלות נוטה שלהן מרוב שומן: דליא לי גרשא. הגניבה לי הכנף. רמו זה חלקן לעמיד לנח: לינן עליסס אס הדין. כחשטתס מתעכב משיח ויש להס זכר בעלי חיים לאחת אוזיס מחמת שומנן: טייעא. סוחר ישמעאל: וספסינן. האי עפרא כהאי עפרא ננסתס אז היה בקי כל קך: אמר לי. ההוס טייעא מח אחי קך: הכי גרסי' אולינן חוסיפסו דמו כמאן דמיכסמי

אחרי גישרי דרוגנז ושואר מהאי להאי ומהאי להאי ונקיט תרי (א) מוגי דחמרא בידיה ומוריק מהאי להאי ומהאי להאי ולא נספא גיטופתא לארעא ואותו היום ייעלו שמים ירדו תהומות הוה עד דשמעו בי מלכותא וקטלוהו אמר ר' רבה לדידי הוי לי אורזילא בר יומיה דהוה כהר תבור והר תבור כמה הוי ארבע פרסי ומשאבא דצואריה תלתא פרסי ובי מרבעותא דרשישה פרסא ופלגא רמא יכופתא וסבר ליה לירדנא ואמר רבה בר בר חנה לדידי חויא לי ההיא אקרוקתא דהויא כי אקרא דהגרונאי ואקרא דהגרונאי כמה הויא שתין בתי אחא תנינא בלעה אתא פושקנצא ובלעה להנינא וסליק יתיב באילנא תא הוי כמה נפיש חיליה דאילנא אמר רב פפא בר שמואל אי לא הויא התם לא הימני ואמר רבה בר בר חנה זימנא חדא הוה קא אולינן בספינתא וחוינן ההוא כוורא ד' דיתבא ליה אכלה טינא באוסי' (א) ואדחרוה מיא ושדויהו לגורא וחרוב מיניה שתין מחווי ואכול מיניה שתין מחווי ומלחו מיניה שתין מחווי ומלאו מהד לגללא דעיניה חלת מאה גרבי משחא וכי הדרן (א) לכתר תריסר ירחי שתא חוינן דהוה קא מנסרי (א) מגרמי מטלחלא ויתבי למבנייהו הנך מחווי ואמר רבה בר בר חנה זימנא חדא הוה קא אולינן בספינתא וחוינן ההוא כוורא דיתבא ליה חלחא אגביה וקדח אגמא עילויה סכרינן יבשתא היא וסלקינן ואפינן ובשלינן אגביה וכד חם גביה אתהפךך ואי לאו דהוה מקרבא ספינתא הוה מבעינן ואמר רבה בר בר חנה זימנא חדא הוה אולינן בספינתא וסנאי ספינתא בין שיצא לשיצא דכוורא תלתא יומי ותלתא לילוואת איהו כופיא ואנן בשיפולא וכי תימא לא מסגיא ספינתא טובא כי אתא רב דהיינו אמר כמיחס קומקומא דמיא מסגיא שתין פרסי ושארד פרשא גירא וקדמה ליה ואמר רב אשי ההוא גילדנא דימא הויא דאית ליה תרי שייצי ואמר רבה בר בר חנה זימנא חדא הוה אולינן בספינתא וחוינן ההוא ציפרא דקאים עד קרצוליה כמיא ורשיה ברקיע ואמרינן ליכא מיא ובעינן לחות לאקורי נפשין ונפק בת קלא ואמר לן לא תיחותי הכא דנפלת ליה חציצא' לכר גגרא הא שב שני ולא קא מטיא אארעא ולאז משוס דנפישו מיא אלל משוס דרדפי מיא אמר רב אשי ההוא זי שדי הוא דכתיב יזוי שדי עמדי ואמר רבה בר בר חנה זימנא חדא הוה קא אולינן כמדברא וחוינן הנהו אוווי דשמטי כרדיהו משמנייהו וקא גנדי נחלי דמשחא כמתותיהו אמניא להו אית (א) לן בגוייכו חלקא לעלמא דאתי חדא דלי (א) גרפא והדא דלי אטמא כי אתאי לקמיה דרבי אלעזר אמר לי עתידין ישראל ליתן עליהן את הדין (סימן כעפרא דתכילחא מרקתיה עקרבא לסלחיה) ואמר רבה בר בר חנה זימנא חדא הוה קא אולינן כמדברא ואיתלויה בהדן ההוא טייעא דהוה שקיל עפרא ומורה ליה ואמר הא אורחא לדוכתא פלן והא אורחא לדוכתא פלן אמר' ליה כמה מרחקינן ממיא ואמר לן הבו לי עפרא יהיבנן ליה ואמר לן (א) תמוני פרסי תנינן ויהיבנן ליה אמר לן דמרחקינן תלתא פרסי אפכית ליה ולא יכילית ליה יאמר לי תא אחוי לך מתי מדבר אולי חותיניהו ורמו כמאן דמיכסמי

אחרי גישרי דרוגנז ושואר מהאי להאי ומהאי להאי ונקיט תרי (א) מוגי דחמרא בידיה ומוריק מהאי להאי ומהאי להאי ולא נספא גיטופתא לארעא ואותו היום ייעלו שמים ירדו תהומות הוה עד דשמעו בי מלכותא וקטלוהו אמר ר' רבה לדידי הוי לי אורזילא בר יומיה דהוה כהר תבור והר תבור כמה הוי ארבע פרסי ומשאבא דצואריה תלתא פרסי ובי מרבעותא דרשישה פרסא ופלגא רמא יכופתא וסבר ליה לירדנא ואמר רבה בר בר חנה לדידי חויא לי ההיא אקרוקתא דהויא כי אקרא דהגרונאי ואקרא דהגרונאי כמה הויא שתין בתי אחא תנינא בלעה אתא פושקנצא ובלעה להנינא וסליק יתיב באילנא תא הוי כמה נפיש חיליה דאילנא אמר רב פפא בר שמואל אי לא הויא התם לא הימני ואמר רבה בר בר חנה זימנא חדא הוה קא אולינן בספינתא וחוינן ההוא כוורא ד' דיתבא ליה אכלה טינא באוסי' (א) ואדחרוה מיא ושדויהו לגורא וחרוב מיניה שתין מחווי ואכול מיניה שתין מחווי ומלחו מיניה שתין מחווי ומלאו מהד לגללא דעיניה חלת מאה גרבי משחא וכי הדרן (א) לכתר תריסר ירחי שתא חוינן דהוה קא מנסרי (א) מגרמי מטלחלא ויתבי למבנייהו הנך מחווי ואמר רבה בר בר חנה זימנא חדא הוה קא אולינן בספינתא וחוינן ההוא כוורא דיתבא ליה חלחא אגביה וכד חם גביה אתהפךך ואי לאו דהוה מקרבא ספינתא הוה מבעינן ואמר רבה בר בר חנה זימנא חדא הוה אולינן בספינתא וסנאי ספינתא בין שיצא לשיצא דכוורא תלתא יומי ותלתא לילוואת איהו כופיא ואנן בשיפולא וכי תימא לא מסגיא ספינתא טובא כי אתא רב דהיינו אמר כמיחס קומקומא דמיא מסגיא שתין פרסי ושארד פרשא גירא וקדמה ליה ואמר רב אשי ההוא גילדנא דימא הויא דאית ליה תרי שייצי ואמר רבה בר בר חנה זימנא חדא הוה אולינן בספינתא וחוינן ההוא ציפרא דקאים עד קרצוליה כמיא ורשיה ברקיע ואמרינן ליכא מיא ובעינן לחות לאקורי נפשין ונפק בת קלא ואמר לן לא תיחותי הכא דנפלת ליה חציצא' לכר גגרא הא שב שני ולא קא מטיא אארעא ולאז משוס דנפישו מיא אלל משוס דרדפי מיא אמר רב אשי ההוא זי שדי הוא דכתיב יזוי שדי עמדי ואמר רבה בר בר חנה זימנא חדא הוה קא אולינן כמדברא וחוינן הנהו אוווי דשמטי כרדיהו משמנייהו וקא גנדי נחלי דמשחא כמתותיהו אמניא להו אית (א) לן בגוייכו חלקא לעלמא דאתי חדא דלי (א) גרפא והדא דלי אטמא כי אתאי לקמיה דרבי אלעזר אמר לי עתידין ישראל ליתן עליהן את הדין (סימן כעפרא דתכילחא מרקתיה עקרבא לסלחיה) ואמר רבה בר בר חנה זימנא חדא הוה קא אולינן כמדברא ואיתלויה בהדן ההוא טייעא דהוה שקיל עפרא ומורה ליה ואמר הא אורחא לדוכתא פלן והא אורחא לדוכתא פלן אמר' ליה כמה מרחקינן ממיא ואמר לן הבו לי עפרא יהיבנן ליה ואמר לן (א) תמוני פרסי תנינן ויהיבנן ליה אמר לן דמרחקינן תלתא פרסי אפכית ליה ולא יכילית ליה יאמר לי תא אחוי לך מתי מדבר אולי חותיניהו ורמו כמאן דמיכסמי

דמיס של יס אינן נוענין אלל ע"י רוח הולכין בהן: כמיחס קומקומא דמיא. כשיעור שמהממס קומקומוס של מים חמין: ושדי פרשא גירא. כשיהי שוס אלס יורה נחן ונקשת על שפת היס ללחך הוס חוינן דקדמה לה ספינתא לגירא: גילדנא. שס דג קטן הוס. כלומר דג זה הוי מדגיס קטנים שנים: פרי שילי. אלל שאר דגיס שנים אין להס אלל סנפיר אחת כאלמעג הגב: וחוינן לההוס גיפרא כו' גרסינן: אמרינן ליכא מיא. היינו סכורין שאינן עמוקין והואיל ולא קאי כמיא אלל עד קרנלייה: חיללא. גרנן אז מענד: לכר גגרא. חרש עמיס: ולאז משוס דעמיקי מיא. מהלך שבע שנים לא הגיע החיללא לקרקע אלל משוס דרדיפי מיא מתוך חריפות הנהר לא היה נללל עדיין ולא מחמת העומק כלכד: עמדי. ראשו מגיע לקרקע: דשמטי גרדיפיו. נופלות נוטה שלהן מרוב שומן: דליא לי גרשא. הגניבה לי הכנף. רמו זה חלקן לעמיד לנח: לינן עליסס אס הדין. כחשטתס מתעכב משיח ויש להס זכר בעלי חיים לאחת אוזיס מחמת שומנן: טייעא. סוחר ישמעאל: וספסינן. האי עפרא כהאי עפרא ננסתס אז היה בקי כל קך: אמר לי. ההוס טייעא מח אחי קך: הכי גרסי' אולינן חוסיפסו דמו כמאן דמיכסמי